

KATALIKAS.

Rev. Zilinskas
Lithuanian Church

Sanvaitinis Laikrasztis paszvenstas reikalams Lietuviu-Kataliku Amerikoje.

No 12

CHICAGO ILL. 21 d. Kovo (March) 1901 m.

Metas III.

Sanvaitinis kalendorius.

KOVAS (MARCH) 1901 m.

- 21 K. Benedikto, Filomenos.
- 22 P. Oktavijono, Mikalojaus.
- 23 S. Viktoro, Otono.
- 24 N. Simono Gabrieliiaus.
- 25 P. Apreizskimas P. Marijos.
- 26 U. Kastuloso, Ludgardo.
- 27 S. Ruperto vysk.

Zinios isz pasaulis.

Chinai.

Pagal puskutinius pranesimus isz Chinu, padėjimas yra labai blogas. Maskolija tvirtai stovi prie sutarties Hink Mandziurijoj. Chinu tarpininkas Li Hung Czang szaukiasi prie Anglijos, Suvienytu Valstiju ir Japonijos su praszmu pagelbos. Ant Maskolijos pusis stovi tik tai Prancuzija; Vokietija nezine ka mislja. Anglija ir Japonija ezia priesingos. Visi tie faktai parodo, kad dabartinis padėjimas yra labai svarbus. Negalima vienok atspet kas isz to iszeis. Vienok zinoma, kad abidvi pusis stengiasi tik pritraukt Suvienytas Valstijas. Maskolija stengiasi gauti daleidima uz Suvienytu Valstiju ant uzemimo Mandziurijos; Anglija protestuoja prieszais Maskolijos vagystes.

Uzemimas Mandziurijos yra labai svarbus. Bus tai pirmas zingsnis del uzemimo visos vidurines Azijos. Vakariue Azija jau yra bemaž rankose Maskolijos. Tos mazos dalis, kurias turi Turkiija ir Persija, teipgi prazuš gerklej maskolizsko milzino.

Protestuos, baidys, bet ar iszkils isz to karė, galima abejoti. Zinoma kad Maskolija ir Prancuzija butu prie pabalgos sumuzstos, bet tas kasztuotų szimtai milijardu doleriu ir jurės krauju. Su koznais metais Maskolija darosi baisesne Europai.

Austrija.

Pirmsėdis Austrijos ministertu tvirtina, kad konstitucija tos karalistes bus praszalinta trumpam laike. Priezastis tos nesmagios ziniy yra nesutikimas parlamento. Taigi, karalius paims i savo rankas visą redą. Negalima kaltint Austrijos karliu uz tai. Apart karalenės Viktorijos nebuvo Europoj valdytoju, kursai teip teisingai ir su tokiu guodone pildytu konstitucija savo zmoniu. Vienok, jeigu konstitucija pati savę uzsimuzsa, t. yra negali iszspildyt, karalius yra priverstas gint savo karalistes. Del karaliaus Austrija yra pirma, o konstitucija antra.

Pietinė Afrika.

Pastelgimas De Weto ant galo iszsisziskino. Anot prisistų i Londoną telegramu dalykai dabar sztai kaip stovi: Anglijos kariaunoms pasiseke apsiausti spēkas De Weto teip, kad tasai negalėdams persikelti i antra Oranijos upes puse, susivienijo su generolu Hurzogu ir suvienytos kariaunos traukia dabar Colesberg linkon. Pakelyje burai uzeme keletą apygardu, o tame ir Strydenburga, kur iszdraskė telegrafus ir surinko pusėtinai amunicijos. Apie anglus, kurie stengėsi visokiais budais isz visų pusių apsiausti De Weta, nieko jau negirdeti.

Pulkaunykus Thormy Croft su buru kariaunos skubinasi uzbėgti De Wetu uz akiu ir pirmiaus uzimti Colesberga. Jeigu jam tas nepavyks, tai burai, teip bent spējama, pabėgs nuo anglu i giluma Kaplando, kur tuomi tarpu smulkesni pulkeliai buru gaspadoriauja, karts nuo karto uzpuldinėdami ant anglu.

Gandas eina, buk generolas De Wet gavo proto sumisziama. Pasakojama, kad nelaimingi pastarame laike atsitikimai ir buve prieszescia to. Jis nenorjs su niekuom snekėti ir visur apie savę matas vien iszdavikus. Jis zinąs apie suotarmę generolo Botha su lordu Kitchener, bet sa-vo pavaldiniams apreiszke, kad jis i jokias tarybas neisiduoses.

Isz visur.

— Isz Petropilės raszo, jog Bogoliepov pasimire. Ministras Bogoliepov suzeistas 27 Vasario per studentą Karpovic.

— Pagal danesima isz Maskvos, studentai pakelė ten didelius maiztus. Danguai kaip szimta studentu policija suaresztavojo, vienas uzmusztas, o 150 po prieziura policijos.

— Duėlis De Rodays su baronu Boni de Castellane ivyko praeita subata. Redaktorius laikraszcio „Figaro“, paliko baisiai suzeistas.

— Paskutinis apokavimas Austrijoj parodo, pasidauginima gyventoju ant 93 procento. Dabar ten yra 26107300. Vengrija turi 19203531 gyventoju.

— Vienoj praeita subata liko suaresztavctas milijonierius A. Vogel, nuziuretas uz muzime turtingo maskoliaus Taubin.

— Paryziaus pacza nuperka 100 automobiliu (elektriskų veimiu). Per meginimus pasirode, kad tie vezimai eina du kart greicziau ir paveza daugiau sunkenybės.

Zinios isz Amerikos.

INDIANAPOLS, IND. Expredzidentas Ben. Harrison, generolas laiku naminės karės, paimire 4 val. 45 min., seredoj 13 d. kovo. Laidotuves atsibuvo tam pacziam mieste, antra valanda po pietu.

PITTSBURG, PA. A. Carnegie pagarsino, kad jis dovanoja kapitalo 5 milijonu doleriu ant naudos senu ir suzeistu darbininku. Isz to kapitalo galės naudotis tie darbininkai, kurie dirba 15 metu pabrikuose Carnegie and Co.

CHATANOGA, TENN. Didziausia dalis Sparte, Tenn. sudėgė. Priezastis sudėgimo nezina. Iszkdą padaryta per ugnį apskaito ant 60000 doleriu.

SAN FRANCISCO, CAL. Isz Manilos pribuvo ezia laivas „Bufond“. Atveze 75 ligotu kareiviu isz visokiu pulku. Teipogi 855 kareivius isz 37 regimento.

BOSTON, MASS. Spaustu-

ves „Daily Advertiser“, ir „Record“ pakilo didelė ugnis. Trys žmonės likos uzmuszti ir 12 suzeistu. Priezastis ugnies nezinama. Blėdės ugnis padare ant 150000 dol.

PADUCALS, KY. Netoli nuo Clay Switch stocijos susimuzsė du jo darbininkai liko uzmuszti. Trys kiti sunkiai suzeisti.

SCRANTON, PA. Nacijonaliziskas organizatorius kalnakasiu liniju Fred Delcher pasakoją, kad 1 d. geguzio be abejonės uzgims kalnakasiu straikas, kadangi uzveizdos devyniu gelezinkelju kompaniju nusprendė nepripazinti kalnakasiu uniju. Kompanijos tikisi priversti kalnakasius pasiduoti ir ant jokių darbininku reikalavimu, koki tik ne ant kompaniju naudos butu, nepristoti. Sandelis iszkastu iki sziol anglu yra teip didelis, jog kompanijos galės isz tiesu ilgai laikytis priesz darbininkus. Tarp darbininku taipgi randasi daugelis, kurie neperdaug straikui uzsitiki.

Vietines ziniy.

— Gatvės musu miesto randasi dabar bjauriausias padėjime. Nutirpstant sniegiu uztvjsta gatvės teip, kad nekuriose vietose negalima pereit i kita puse. Miestas turėjo uzdaryt mokslaine prie Bockwell ir 53 gatvės. Sklepai tu namu teip uztvino, kad nebuvo galima ne gyvent.

— Nuo septinto gyvenimo Bryant and Stranton, 315 Wabash Ave., nukrito lenta su apgarsinimu, suzeisdama du zmones.

— Uz szaudyma isz revolverio sudzia Quinn nubaudė W. Housburga ant \$5.00 koros.

— John Fitzgerald 11 metu vaikas, tarnaujantis „Palmer House“ hotelij liko aresztuotas uz apvogima svecziu.

— Szesziolikos metu vaikas Nelson szokant nuo treino likosi labai uzgautas. Atvaziavo jis isz Omaha.

— Frenk Beaver apskundė J. H. Alcock ir D. O'Brien uz neteisinga suaresztavojima ir laikima per 4 valandas. Apuskystieje yra pastatyti po 10000 dol. kaceijos.

— Ant kraszo ezero Michigan, praeita petnycija pre 71 gatvės buvo rastas kunas zmogaus. Yra tai kunas C. Carlsono kurs gyveno po No. 9703 Eskanaba Ave. Zmogus tas buvo prazuves priesz praeitas Kalėdas.

Szis tas.

Crokoladė fabrikantas George Cadbury dovanojo miestui Birmingham plotą zemės vertės \$900.000. Ant tos zemės turės pastatyti namai darbininkams ir sziaip bednesnėms szejimynoms.

Sekr. Root davė paliepima gen. Chaffee Pekin'e iszvaizuoti i Manilla pabaigoj ba-

landzio mēnesio su visa kariu-mene, kurios dar yra ten lig 1500, isz kuriu paliepta jam dar palikti 150 kareiviu del apsaugos ambasados.

Telegramai isz Tientsin danesza i Londoną, kad maskolizska kariu-menė apsikase ant besivarzancijos zemės. Dalis anglizskos kariu-menės isz Hongkong su du tuvais stovi prieszais maskoliju, o dvi kompanijos isz Madraso pijonieriu, po vadu majoro Johnson, yra pasrengę i kovą. Teip maskoliai, kaip ir anglai laukia tik augsztesnio paliepimo, kad pradėti muszi.

Amerikos randas aplaikė isz Azijos nuo amerikonziskų kupeziju protestu priesz užemimą Mandziurijos per Maskolija. Priezastis protesto yra toji, kad dabar Mandziurija sunaudoja Amerikos iszproduktuotų tavoru ant 20 milijonu doleriu kas met. Taigi užemimas Mandziurijos per Maskolija kenktu idel amerikonziskų kupeziju, kadangi Maskolija uztvertu jiems kelia.

Paskutiniame numeryje lenku mēnesinio laikraszcio „Bulletin Polonais“, iszleidziamo prancuziszkoje kalboje, pradeta talpinti parazyta Konstancijos Skirmuntaiocios veikalė „Dzieje Litvy“, prancuziszka versta p. Liudvikos Zoladz. „Bulletin“ redakcijos komitee randasi — ir tai viens isz svarbiausiu p. W. Gasztautas, lietuvys.

Portugalijos valdzia sulkonfiskavo atsiszaukima, papiesztą apgyvime Jezuitu. Radikalizski laikraszciai smarkiai uzpuldinēja ant Jezuitu Zokono. Karalius Carlos sutiko priimti delegacija isz Oporto, kuri remia paduota inezszima sutverti Portugalijoj tautiską bažnycija. Galva bažnyczios bus popiezius, bet dvaszszkija turi susidėti vien isz Portugalijos pavaldiniu.

Archeologas Artur Ewans ant salos Creta atrado po žeme didelius rumus, kurie statyti buvo dar pora szimtmecziu priesz Kristaus uzgimima. Rumuose yra daugybės visokiu kambariu, karidoriu — tikras labirintas. Vienoje saleje yra sostas, kitame profirine liampa. Isz lauko rasta labai puikus paisziniai; vienas perstato naturalizsko didumo — vyra, graikizskos iszvaizdos, kitas pusę buliaus. P. Ewans tvirtina, kad tai turi buti anas garsus labirintas, pabudavotas Dedalio liepiant Minonui.

Ko nuliudot?

Broliai mano lietuvninkai, Tikėjime katalikai, Ko nuliudot? Turit lietuviszka raszta, Dasiskaitot svieto kraszta, Ko nuliudot? Lietuviai seni seneliai, Teipogi ir maži vaikeliai, Ko nuliudot? Jus lietuviai jaunikaicziai, Tiesus kaip arzuolaicziai, Ko nuliudot? Jus lietuvaitės mergelės, Kaip darzelije rutelės, Ko nuliudot?

Mus tikėjimas yr' iszjuoktas, Musu tauta it pardauta, To nuliudom!

Kas tu raszta per vertybė? Telpa juose neteisybė, To nuliudom!

Seneliai ne per gerove, Mes atmename senove, To nuliudom!

Dar mes kada jauni buvom, Tada gyvenom Lietuvoj, To nuliudom!

Nesigerim mes vaikeliais, Nes jie eina ne mus keliais, To nuliudom!

O mes jaunieji berneliai, Ir mes senstame povaliai, To nuliudom!

Teipogi mes jaunos mergelės, Ne sėjam ezionai ruteles, To nuliudom!

Lietuvoj mes gyvendami, Daugel vargu paneszdami, Buvom linksmi.

Szventem szventes ir nedėlias, Rutoms gėrėjos mergelės, Buvom linksmi.

In bažnyczia tankiai sjom, Daug mylistu apturejom, Buvom linksmi.

Tenai daugelis ziedeliu, Ant zolynu ir medeliu, Buvom linksmi.

Kur teka upė Dauguva, Krasztas tas vadins Lietuva, Tenai linksma!

V. J. Jokubinas

Humoristika.

— Ar tamista grajiji ant kokio instrumento? — O ne, karta tik tai grajijau ant fartapijono.

— Kaip tai? Tik karta? — Teip. Nebuvo stalelio del loszimo kortomis, tad loszēm ant fartapijono.

— Tulas sodietis, atejo pas apginēja, praszė, kad tas imtų vartyti jo pravę uz apjudinima jo.

— Neverta, sako apginėjas, ne skysti uz tokius daigtus. Kad azz bucziau skundes kurie mane iszkoliojo, turėcziau kasdien provotis.

— A, atsakė sodietis, tarp ponu tai kas kita, bet tarp musu tai to negalima dovanoti.

— O ką, ar nebailus tavo arklus, kurį neseniai pirikai. — O ne. Jau ketvirta naktis kaip stovi tvarte vienas.

— Vienas oranzerijos locninkas nusiantė per tarną pacziam pavasarij dvi tikka isznokusias slyvas tulam ponu iduodamas ir raszcziuką. Tarnas neiszkentė ir vieną slyvą beneszdamas suvalgė.

— O kur kita slyva? — uzklause ans ponas perskaitęs raszcziuką.

— Suvalgiau, ponuli.

— Ne, jagamastie; dėdė sakė, kad ji dar uzbovis iki jus ateisit.

— Tėvų vargai: Kada turi sunus, tai tie eina i kareivius, kad turi dukteris, tai kareiviai pas jas ateina. Ir vis tėvams bėda!

— Mokintojas aizskina savo mokintinems apie nuolankumą. Tarp kitko sako: — Jei tau suduos i tiesij veidą, atstatyk jam ir kairį.

— O jei kas pabucziuos i tiesij, ar ir jam reik atstatyt kairį? — klausia viena mokintine.

— Gmino rasztininkas: Raszyk ir raszyk! Jau kam sekasi, tai sekasi, o kam ne, tai ne!...

Kraszauckas raszo ir knygas iszduoda.

O asz?... Iszrasziau tukstanczius lapu, o kiek iszdaviau legitimacijos knyguceziu, tai nē ant jauzcio skuros nesurasztum... — Aus yra idealistu, ir garbina ji užtai — asz po truputi esu spiritualistu, o naczaluinkas tik iszkolioja mane uz tai.

O teisybe! kur dangai. — Buczziavimas: — Paguodė buczziuoja ranką, draugizskumas — veidą, tėviszka meilė — kaktą, meilė — lupas, mandagumas — ranką, iszsiilgimas — akis, geismas — kėla, o nuolankumas — rankovę ant skverna.

— Kada giedri, dangus iszrodo mėlynu, delto tai ir gizeilai vadina dieną, kurioje iszsipagiroja po nedėliendinio girtuokliavimo, Blue-Monday, tai yra dangizsku (mėlynu) panedėliu. Delto teip yra, kad jie per kelias valandas mato tiktai kaip per miglas, debesius.

— Turime mes trejopus draugus: vieni mus myli, kitų mes nepaisom, o tretii mus neapkenzcia.

— Vagone sėdi senukas su jauna duktere. Senukas nu-leido galvą ir snaudzia; dukte užsiėmus burną povaliai dejuoja.

— Ar tamistai danti skauda? — klausia arti jų sėdintis jaunas vaikas.

— Teip, nezinau nė ką su juom daryti — atsako mergina.

— Asz zinau labai lengvą iszgydymo budą.

— Kokį gi, buk tamista teip geras, pasakyk tai man.

— Asz esmi denistu, ir vos tik prisilytėcziau savo lupomis prie skaudamos vietos, tuojuas nustotų skaudėje.

Tėmykit Lietuviai!

Sziamis dienomis pradės vaikszezioti po Chicagą musu agentas ir kalektorius STANISLOVAS NUTAUČ, rinkdamas prenumeratą uz „Kataliką“. Garbingi mūsų skaitytojai teiksis parupinti prenumeratą, kad nereiktų agentui vaikszezioti pas vieną po kelis kartus. Jam lietuviai be baimės gali užtikėti, atlikti su juom visus reikalus. Jis turi tiesu priimnėti prenumeratą, apgarsinimus ir visokius draukorizskus darbus: tikietus, pliakatus, konstitucijas ir tt.

IZSLEISTUVĖ.

Aukos ant bažnyczios.
Dr. svz. Martino 50.00
Nuo teatro. Aczių! Klebonas.

Pakvitavojimas aukų extra!
Ant stovylos S. M. P. Nek. Prasidejimo.

Jakas Jonas 5.00
Szerpetaite Ona 50c.
Kraszauckas Kazim. 1.00

Konvertuotes bažnyczioj:
Vaiciekauckas Juozupas 1.00
Balevieziene Petronele 50c.
Riczkus Juozupas 1.00
Macziulis Petras 25.00

Aczių!
Klebonas

ir Komitetas Kazim. Pocius, Kaz. Globis.
Pakvitavojimas aukų ant bal-tachimo.

Aputis Kazimieras 25.00
Martinkus Jurgis 25.00
Dautaras Antanas 25.00

Aczių!
Klebonas.

TEMYKIT.
Redakcija „KATALIKO“ kasdien buna atdara nuo 8 ryte iki 9 vakare. Szventomis dienoms nuo 12 val. iki 3 ir nuo 5—7 vakare.

„Kataliko“ redakcijoj galima gauti pirkti visokių dailiu abrozeliu i maldaknygiu.

„O kaip man skauda kojas“ — ne viena ypata skundziasi, kad dabartiniame laike labai yra apsilpe ant kuno ir kenzcia dieglus, o prieszietos to nezino ir jokiu budu negal atsikratyti. Yra tai isz prieszies pavasarinio oro, kuris po ilgus ziemos labai pavojingas zmogaus organizmui. Nuo to nesveiko oro niekas geriau ir greicziau nepaliuosuoja kaip visu pripazintus Trinerio Amerikizskas Kartus Vynas, kurs valo krauja, reguliuoja vidurius ir atszviezija visa organizma, kuriam suteikia nauja spēka, teip kad zmogus jauzcziasi daug jaunesniu. Abelnai yra tai gydnole, ant kurios geriausiai galima atsidėti, nuo visokiu kentėjimu, net ir didziausiu ir isisenėjimu, o tame pat laike apsaugoja nuo apsigimo. Trinerio Kartus Vynas iszdirbamas yra tiktai Juozupo Trinerio, 709 S. Ashland Ave. Chicago, Ill. ir yra parduodamas visose aptiekose, bet nesiduokit savę prigauti kokiu nors padirbtu vynu. Kartus Trinerio Vynas pagelbsti senus ir jaunas abiejų lycziu. Gydytojai nutare, kad tą vyną privalo laikyti kiekvienam name kaip „pavasarinę gydnole“ ir kaip pagelbą nuo persalimo, kurį tuojuas praszalina, sudrutina serganczius zmones ir pagerina gromulivimą sveikiems. Kas tiktai sykį mėgino, niekad nenarakojo, kad liks apviltu, ir tukstancziu pasveikusiu jį garbina.

ive.

SPAUDINA
NSITUICIJAS,
SIR ATLIEKA
RISZKUS DAR
NKISZKOJE IR
OSE IR TT.

yta su nau-
mais.
reitai ir gražiai.

INIGUS IN VI-
S, YPATINGAI
JA. VISKĄ AT-
USIAI IR PI-
I.

adresas szitoks:
Chicago, Ill.

Temikit!

Per 15 m. užlaikau agenturą ant BRIDGEPORTO ir stengiu kiekvieną užgandinti kuogeriausei ir sanziniskai, bet zinote priezodi: dar tas neuzėmė, kurs visiems tiktu! Teip pat ir su manimi yra nekuro nės užgrie nesurpana savo gero, bėga pas todzies moka primasituti ir apgauti. MANE GALITE GAUTI raju kuopiguaisel. New York hotelij ir mokiteli uz nakvini po ant laivo.

namus, mebelius
Siuncziu pinigus i visas dalis i pinigus ant gero procento, todi ragies, bet ateina su jais pas mane, o procento. SU GUODNE

TOTROWSKI,
Place, — Chicago, Ill.

MINSKA,
CHICAGO, ILL.

stuve tapo
vanota
MEDALIAIS
szkos Parosting, tel-
istiszka isz-

7AUKEE AV., CHICAGO, ILL.

AICZUNAS,
AS DAKTARAS.)
Chicago, Illinois

nuo 8 iki 10 ryto
nuo 12 iki 1 po piet
nuo 7 iki 9 vakare.

avo namus. Gydau pasekmingai ir dilizus ziasz limpanczias gedingas ir prastoto rymis ziasz su apraszynu savo ligos duoda rodi.

rukan-
prom-
skam-
su nikt-
\$15;
netugelji
duodam
te Porą
Peilis ir
s galast
GALIT
gim vi-
ir krasz-
te mote-
je ant to bet norim isziskaztuoti. 35000 dol
likus labai esu užgandintas jais. Dargėn-
n iszsiuntė gavan ir labai esu dėkingas.

Chicago, Illinois.

The Lithuanian Weekly. KATALIKAS. (The Catholic). Issued by the Lithuanian Publishing Company. Published every Thursday at Chicago Ill.

Executes all kind of job printing and translating in Lithuanian English and Polish languages.

Subscription \$1.50 per year.

All communications should be addressed: Katalikas Publishing Co. 8222 Auburn Ave. Chicago, Ill.

Rates of Advertising. one inch once... 0.50 one inch one month... \$1.00 one inch per year... \$10.00

Nedėlinis laikraštis. KATALIKAS.

Išleista kas ketvergas Chicago, Ill.

KASZTŲJA ANT METŲ AMERIKOJE... \$1.50 UZMARE... \$2.00

Pingus ir visokius rankraščius reikia siųsti ant šio adreso.

Katalikas Publishing Co. 3222 Auburn Ave. Chicago, Ill.

PASARGA: Už prisūstas korespondencijas Kataliko Rėdytė neatsako.

ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

Dėl atspaudinimo jubilėinio išdavimo vyskupo Valancezausko rasmų, kaip matyt „Saulė“, kasierius jau turi \$469.00. Gausios tai aukos teip trumpame laike. Aukų rinkime ten ypatingai atsizymėjo kun. Milukas su p. Radzeviciu, kuriuoduo viena dienu nuo svetimtanczių surinko net \$109.

Kadangi dėl atspaudinimo pilno jubilėinio išdavimo (10 tomų) reikia nemažai pinigų, kuriuos vienos apielinkės lietuviams surinkti būtų per sunku, „Katalikas“ atidaro fondą dėl rinkimo aukų tam mierini ir kviečia lietuvius vidurinių valstijų (Illinois, Ohio, Michigan, Wisconsin) prisidėti savo centais del paminėjimo 100 metinių sukaktivių ano „Žemaitijos mokintojo.“ Aukos visų bus garsinamos „Katalike.“

Dėl pagelbėjimo rinkime aukų Pensylvanijos komitetui, Chicagoj susitvėre kitas komitetas, kurs ragis prie aukavimo czionyszczius lietuvius, o veiks susizinojės su anuom komitetu. In komitetą liko iszrinktos sekančios ypatos: Prezidentu Kun. Krauczuinas, sekretorium J. Mockus, kasierium J. Montvila, vice prezidentu J. Paulauskis.

Korespondencijos.

PITTSBURG, PA.

10 d. kovo pas mus ant 14 gatvės trukis suvazinėjo 19 metų vaikina.

Szv. Juozupo draugystės kasierius Stanislovas Matulaitis pavogė draugystės \$97 ir iszvažavo į Lietuvą.

Darbai pas mumis gerai eina. Kas tiktai netingi, tas turi darbą. J. V.

OMAHA, NEB.

Kovo 12, 1901.

Tai jau ir Omahoj! Perlekę trukiu per daugelį kalnų, upių, priėjį ir salvasų sustojome Omahoj, o kad vieta gana patiko, tai ir apsisistojome arezivnis apie ją pasiteirauti. Perejau Omahą, nusidaviau į South Omahą, kur dar prasi-dėda miestas, o kad oras pati-

teiravausi, szio miesto nenupėikė, tad pasiryžau ir ant ilgiaus czia apsisistoti. Ypatin-gai man tas patiko, kad žmo-gus greit ir lengvai gali įgti savo locną namą. Kadangi darbų czia nestokuoja, tai kompanijos suteikia žmogui darbą ir savo kasztais pastato namus o paskui iszmokėdamas ant mėnesio tik po tiek, kiek reiktų, iszmokėt rando, po ke-lių metų turi savo locnų lotus ir namą. Lietuvių radau czia teippat jau nemažą būrelį: szeimynų yra 35, o paveiniūdar tik-rai negaliu pasakyti kiek, bet kad nemažai suprasite kad ir isz to, jog czionyszcziai lietuviai rengiasi prie budavojimo lietuviszkos bažnyczios. Draugystė lietu-viszka teippat jau czia yra; ji tai ir užsiima parapijos reika-lais. Renka aukas, ragina žmones, ir nors dar szimet prie bažnyczios statymo nesigriebs, bet nežilgo South Omahoj lietuviszka bažnyczia bus. Lotus dėl bažnyczios kompanija duoda už dyką, o bažnytelę ir kompanija pastatys ant iszmokesczių. Apart to dar reikia tikėtis, kad už metų, kitų ir lietuvių pas mus pasidau-gis. Isz lietuviszkių biznie-rių pas mus dar yra tiktai vienas p. Bazaras laiko saliuną ir grosersztorj. Isz dirbtuvių pas mumis didžiausi yra stock-yardai, kur musza gy-vuolius. Ten dirba kuone vieni lietuviai. Mokestis czia nebloga: leberys gauna po \$1.75 ant dienos, o buczeriai po \$3.00 ir daugiau. Darbą gaut teippat nesunku. 50 lie-tuvių turi nusipirkę savo lotus, o 12 jau ir namus pasistate. Oras pas mus labai sveikas, gatvės sausos, nes miestas sto-vi ant kalno. Dėlto tai czia yra puiki proga lietuviams uždėti savo koloniją.

J. Montvila.

South Omaha, Neb.

Pas mumis dar buvo toki du purvini atsitikimai, kad negaliu užtylėti neiszpeikęs jų. Tikiuosiu, sugėdysiu gal kitus, kad atsargesni būtų. Pribuvo czia pora vyrų isz Wyomingo valstijos ir užėjo pas tulį lietuvį P. R. praszytis kad tas priimtų pas savę gy-venti. Anas bet, neturėdamas vietos, jų nepriėmė. Sve-cziai parsineszė alaus ir beger-dami pradėjo kalbėt apie ti-keiją ir kunigus. Vienas isz pribuvusių baisesi pradėjo pliovt ant kunigų, popiežiaus ir Dievo; gyrėsi, kad jau trys metai nebuvęs bažnyczioj ir nematęs kunigo. Neiszsiil-gės jų, esą, visai ir nenorįs į akis matyti. Bet nepabaigė dar nė kalbėt, kaip staiga visas pradėjo drebėti. Antakiai pajudod, veidas nublanko ir prasziė, kad jį paguldtyt. Atsigules ir neperstojo drebėti. Tada R. nuvedė jį pas kitą žmogų, kur buvo dangiaus vietos, bet ir ten jo negalėjo lai-kyti: kalbėjo kazinka. Pri-davė tad jį į ligo-butį, kur pragulejės vieną dieną atsipei-kėjo. Jautėsi vienok pats, jog jau neiszlikęs gyvu. Pradėjo tada praszyti, kad parvestų jam kunigą. Parvedė arių kunigą, ligois iszspavėdojo, priėmė Szv. Sakramentus ir tą pat dieną numirė. Buvo tai Ka-rolius Gustaitis nuo Senapilės apygardos. Antras jo draugas pradėjo pliovti nuėjęs į kitus namus, bet nabagui nenusie-ikė. Užpykę už tas pliovenes žmonės sudraskė jam szvernelį ir iszmetė jį per duris.

Antras atsitikimas: Omahoj gyveno vienas lietuvys Balionis su kokia tai boba, kurią vadi-namo savo paczia. Žmonės, ži-noma, tikėjo tam ir nieko ne-sakė. Bet sztai dabar vienas lietuvys gauna laiszką nuo sa-

nijos, ar negirdėjo apie jo to-kią ir tokią paczia, kuri jau pora metų pabėgus nuo jo ir paliko du sunu: vienas jau 15 metų, kitas dar mažas Stasiu-kas. Iszbėgus motinai Stasiu-kas iszėjo jos įszkot, bet na-bagas įpuolė į upę ir prigėrė. Motka-gi su savo jaunikiu trunkis po visą Ameriką ir ant galo apsigyveno Omahoj. Dasizinojė apie tai Omahos lietuviai tuojaus suaresztavo jos jauniki ir dabar sėdi dže-loy, o prie jos pristatė sargą nigerį, kad neiszbėgtų. Rodos kad ir ją sodįs į dželą kol ne-atvažiuos isz Pensylvanijos jos vyras. Žmonės sudėjo pinigų patys dėl kasztų aresztavojimo. Tas dėjus 10 d. kovo. Jiedu gyveno czia po kitokia pra-varde. Tikras jos vyras yra Vilkelis. Kaip tas viskas už-sibaigs, nežinia. Negaliu czia nepagirti Omahos lietuvius, kurie gyvendami vienybėj ir sutikmėj stengiasi atsikra-tyti tokių žmonių, kurie tik varlų lietuvių dergia.

Nagelis.

Isz Lietuvos.

Isz Suvalkų gub.

ĮVAIRUS ATSIKIMAI.

Sausio 10 d. szių metų Lo-sevicių dvaro posznioj, Veisejū gmine atrado baloj ku-naj Seirijų gyventoją Antano Majauko: 24 metų vyro, nuo nekurio laiko sirgusio sumai-szymu proto. Vilnius iszrodė lyg tyčia pabudavotu dėl kontraband-neszų. Tiek czia sklepy, ka-mary, kamaraczių, pasziurių, tvartukų, kad paklysti galima nei labirinte. Apart to dar vertelgystė pinigų klėsti czia kuomet po kiekvieno stogu. Pas kiekvieną dnie-gorninką yra liombardas. Pries užleidią tiesų, apru-bežiuojanzijū didelius procent-us, žydai emė po 12 nuo szimto, dabar-gi ima 25 rub. Teisnaisi jie tuom, kad szian dien labiau rizikuoja skolin-dami pinigūs.

Paskutiniame laike bet stvė-riai prie vertelgystės ir bajorai, kurie seniaus vertelgystė užsi-imi gėdijosi. Ypatin-gai dar-szečiu tame dalyke pasirodė grafas Antanas Tiszkevicius. Jisai savo pramonystę stengia-si praplauti apgarsinimais. Teip, paduoda bandą prie ar-batos, ant jos stovi koreziukė su grafo pravarde. Jisai įtai-sė didelę garinę duonkepę ir atidarė kelias krautuves. Pa-duoda skaidlių už valgį, ant jo ir gali perskaityt... Krautuvę grafo Tiszkevicius gausit ukininkystės įrankius. Ho-telio koridoriuj ant sienos vėl Tiszkevicius apgarsinimas. Iszėjė ant gatvės viszuj ar-batnamo durų vėl grafas Tiszkevicius. Žodziu, jis visur (teip kaip Amerikos ver-telgystė).

Girdėti, kad grafas turi da-dėti prie savo krautuvių, bet neuždaro jų norėdamas ki-tiems parvesti kelia.

LICITACIJS.

— Szunskų kaime ir gmine buvo parduota 6 margai lauko Vinco Smalensko už skolą. Kaltas jisai buvo gmino kasai, kur ir iszstatė ant licitacijos lauką.

— 28 d. kovo bus parduoti ant licitacijos namai Kazimie-ro Pavasario isz Margatrakių kaimo, Mockavo gmino. Par-duoda žydas už skolą.

— 28 d. kovo bus parduoti per licitaciją namai Mykolo Zubnieko, isz Blagoslavenstvos kaimo Naumieszczio pavieto. Iszstatė ant licitacijos Szakių gyventojas Seb. Baltruszaitis už skolą.

— Juozo Gaizaucko namus, Garlevo kaimo, pardavė ant licitacijos Juozas Baluvicius.

— Tam. Kulboko namus isz Budos kaimo, pardavė ant li-citacijos Pilviskių žydas Jose-lis už skolą.

— Jono Mauruczaicio na-mus isz Garszviečių kaimo pardavė per licitaciją Jonas Naujevicius už skolą.

Isz Vilniaus.

Korespondentas maskoliz-

ko laikraščio. Nove Vre-

nia? teip raszo apie Vilnių. Visokius sunkesnius (pel-ningesnius) darbus nuveikia czia žydai. Jie brukuoja gat-ves, priima medį dėl budvoji-mo nuo Vilijos, perkrausto vi-sokias sunkenybes, dalis vežė-ju-žydai; akmeninių daiktų dirbėjai visi žydai, teippat daugelis amatininkų. Vienų tiktai kepurninkų yra tiek, kad ant kiekvienos, reikalau-janzios pridengimo, galvos yra jis trys ar keturi. Kuomet kiekvienam name gyvena dziegorninkai. Ant kiekvie-no trečio namo iszpuola vie-nas barzdukutis, kuris podraug yra ir felezerium.

Kadangi Lietuva yra ukini-kybės szalia, pramonystė ten labai žemai stovi. Prekystė miestuose tiktai vietinė, o maitina nesuskaitomą žydų minią. Czionais tad kykla klau-symas. Isz ko minta czionyk-cziai žydai? Isz visko, isz nie-ko ir bent kuom. Skibute duonos, padazyta į skytumą nuo markinimo silkių, iszmiš-ti gali visą dieną tai, mokanti pasninkauti, tauta. Pagaliaus nėra rubežių žydų vertimusi. Badas ne teta!

Vilnius iszrodė lyg tyčia pabudavotu dėl kontraband-neszų. Tiek czia sklepy, ka-mary, kamaraczių, pasziurių, tvartukų, kad paklysti galima nei labirinte. Apart to dar vertelgystė pinigų klėsti czia kuomet po kiekvieno stogu. Pas kiekvieną dnie-gorninką yra liombardas. Pries užleidią tiesų, apru-bežiuojanzijū didelius procent-us, žydai emė po 12 nuo szimto, dabar-gi ima 25 rub. Teisnaisi jie tuom, kad szian dien labiau rizikuoja skolin-dami pinigūs.

Paskutiniame laike bet stvė-riai prie vertelgystės ir bajorai, kurie seniaus vertelgystė užsi-imi gėdijosi. Ypatin-gai dar-szečiu tame dalyke pasirodė grafas Antanas Tiszkevicius. Jisai savo pramonystę stengia-si praplauti apgarsinimais. Teip, paduoda bandą prie ar-batos, ant jos stovi koreziukė su grafo pravarde. Jisai įtai-sė didelę garinę duonkepę ir atidarė kelias krautuves. Pa-duoda skaidlių už valgį, ant jo ir gali perskaityt... Krautuvę grafo Tiszkevicius gausit ukininkystės įrankius. Ho-telio koridoriuj ant sienos vėl Tiszkevicius apgarsinimas. Iszėjė ant gatvės viszuj ar-batnamo durų vėl grafas Tiszkevicius. Žodziu, jis visur (teip kaip Amerikos ver-telgystė).

Girdėti, kad grafas turi da-dėti prie savo krautuvių, bet neuždaro jų norėdamas ki-tiems parvesti kelia.

Korespondencija isz Eu-ropos.

Londonas. (Anglija.) Lie-tuviai susilaukė ant galo savo kunigo ypatoje kun. Bol. Sila-mo. Yra tai energiszkas pil-nas lietuviszkos dvasios vyras, užtaigi galima tikėt, jog Lon-dono lietuviai su jo pagelba dasiėks ant galo savo, nežū-rint ant visų perizkadų stato-mų isz pusės lenkų. Kun. Szlamas paeina isz Žemaczių vyskupystės ir buvo sulyg-sziol vikaru Vestpilėj, (Vinda-ve), kur atsizymėjo kaipo tvir-tas lietuvis tėvynainis. Su jo tai roda lietuviai nusintė te-legramą į Rymą, kuris, kaipo jau buvo raszyta, užinteresavo Sv. Tėvą. Nors sulyg-sziol dar uždėsiškai neyra užvirty-ta jam vieta Londone, tacziaus ansai pats tikisi, jog nežilgo laimėjimas bus visatinis.

Kun. Vaitis gi suvejęs į ne-susipratimą su savo parapijo-nais, kurie norėjo priduoti jam komiteta ir arnbežiuot baž-

nytinius inėjimus, kaip girdėt iszstraukė isz Glasgow'o, palikdamas tokiu budu Szko-tijos lietuvius be kunigo.

Isz Peterburgo. Roda viesz-patyties (gosudarstvennyj so-viet) szionis dienomis nusiu-nė lietuviszkos spaudos klau-symą carui dėl galutinospren-dimo. Lietuviai tikisi, jog apturėsė lengvai augszcziausią užvirtinimą, jei tikt vėla ne-pasisuks į perizkadą koks szun-czinovnykas. Prie pro-cesą reikia primyt panaszų at-sitikimą 1898 m. Kauno gu-bernatofius Suchodolskij duo-damas į carą raportą apie sto-vų pavestoj globai guberni-jos, terp kitų iszsitare tuokart, jog geistina but (zelatelo), kad tiesos spaudos butų at-maitytos, kas diekzia prisidė-tų prie pagerinimo apszvieti-mo tame kraszte. Caras per-skaitęs tą savo ranka teikiėsi paraszyt „soglasen“. Tacziaus kada atėjo į senatą klausymas tapo uzmaryta. Nekurie Pe-trapilės lietuviai, dazinojė apie tai bandė buvo vartyti procesą ir padarė skladką pa-jeimė vedimui reikalo advokatų. Tacziaus nelaimėjo nieko, nes ant senato iszsitariom caro isziresztkimas tame dalyke buvęs privatiszkas.

Varszava. Komissija, iszrin-akta dėl apdirbimo natujō pro-gramo dėl vidurinių iszkalų lenkų karalystėje, iszdavė savo raportą, pagal kurį ineitų mas-koliszkos gimnazijos szio-kios permamos: Iszguldymas lotyniszko lieziuvio turesės prasidėt nuo III klases, o graikiszko tiktai nuo V. Va-landos mokslo senoviszkių lie-ziuvių bus sumažyotos, o į jų vietą padidintas skaidlius va-landų paszvestų maskolizkiam lieziuviui. Įvedame teipogi į programą iszguldymus istori-jos naturaliszkos. Prancuzisz-kas ir vokiszkas lieziuviai tu-rės but priverstinai lankomi nuo visų. Kas link gi ekzam-inų tai užsilauks tiktai prie pstojimo į gimnaziją ir paba-joj mokslo; ekzaminai gi ku-ris iszskolai laikėsi pereinant isz vienos klases į kitą, bus tiktai isz ty dalykų, kuriuose mokytinis laike metų silpnai laikėsi.

Szauliai. Nekoks J. Janavi-czia mirdamas paliko 1000 r., kaipo stipendiją dėl einanczių Szauliuose į mokslą vaikinių. Randas, užvirtydamas tą sti-pendiją, pridurė jogiai vaiki-arnas ans gali buti katalikiszko arba pravoslavno tikėjimo.

Suvalkuose ketina uždėt draugystę gaspardorystės, prie kurios busent atskiri szaka paszvesta del moterų.

Varszava. Numirė czionais szionis dienomis nekoks An-tanas Veiveger, pedagogas, kurs liki pabaigai gyvenimo dirbęs ant sustatymo žodyn-o lenkiszka-lietuviszko.

Slavikai (Seinų dijej.) Per pat papieleziu buvo czia didėi iszkilmingas pagrabas vietinio klebono kanaanunko kun. Eli-mo. Yra tai energiszkas pil-nas lietuviszkos dvasios vyras, užtaigi galima tikėt, jog Lon-dono lietuviai su jo pagelba dasiėks ant galo savo, nežū-rint ant visų perizkadų stato-mų isz pusės lenkų. Kun. Szlamas paeina isz Žemaczių vyskupystės ir buvo sulyg-sziol vikaru Vestpilėj, (Vinda-ve), kur atsizymėjo kaipo tvir-tas lietuvis tėvynainis. Su jo tai roda lietuviai nusintė te-legramą į Rymą, kuris, kaipo jau buvo raszyta, užinteresavo Sv. Tėvą. Nors sulyg-sziol dar uždėsiškai neyra užvirty-ta jam vieta Londone, tacziaus ansai pats tikisi, jog nežilgo laimėjimas bus visatinis.

Kun. Vaitis gi suvejęs į ne-susipratimą su savo parapijo-nais, kurie norėjo priduoti jam komiteta ir arnbežiuot baž-

nytinius inėjimus, kaip girdėt iszstraukė isz Glasgow'o, palikdamas tokiu budu Szko-tijos lietuvius be kunigo.

Isz Peterburgo. Roda viesz-patyties (gosudarstvennyj so-viet) szionis dienomis nusiu-nė lietuviszkos spaudos klau-symą carui dėl galutinospren-dimo. Lietuviai tikisi, jog apturėsė lengvai augszcziausią užvirtinimą, jei tikt vėla ne-pasisuks į perizkadą koks szun-czinovnykas. Prie pro-cesą reikia primyt panaszų at-sitikimą 1898 m. Kauno gu-bernatofius Suchodolskij duo-damas į carą raportą apie sto-vų pavestoj globai guberni-jos, terp kitų iszsitare tuokart, jog geistina but (zelatelo), kad tiesos spaudos butų at-maitytos, kas diekzia prisidė-tų prie pagerinimo apszvieti-mo tame kraszte. Caras per-skaitęs tą savo ranka teikiėsi paraszyt „soglasen“. Tacziaus kada atėjo į senatą klausymas tapo uzmaryta. Nekurie Pe-trapilės lietuviai, dazinojė apie tai bandė buvo vartyti procesą ir padarė skladką pa-jeimė vedimui reikalo advokatų. Tacziaus nelaimėjo nieko, nes ant senato iszsitariom caro isziresztkimas tame dalyke buvęs privatiszkas.

Varszava. Komissija, iszrin-akta dėl apdirbimo natujō pro-gramo dėl vidurinių iszkalų lenkų karalystėje, iszdavė savo raportą, pagal kurį ineitų mas-koliszkos gimnazijos szio-kios permamos: Iszguldymas lotyniszko lieziuvio turesės prasidėt nuo III klases, o graikiszko tiktai nuo V. Va-landos mokslo senoviszkių lie-ziuvių bus sumažyotos, o į jų vietą padidintas skaidlius va-landų paszvestų maskolizkiam lieziuviui. Įvedame teipogi į programą iszguldymus istori-jos naturaliszkos. Prancuzisz-kas ir vokiszkas lieziuviai tu-rės but priverstinai lankomi nuo visų. Kas link gi ekzam-inų tai užsilauks tiktai prie pstojimo į gimnaziją ir paba-joj mokslo; ekzaminai gi ku-ris iszskolai laikėsi pereinant isz vienos klases į kitą, bus tiktai isz ty dalykų, kuriuose mokytinis laike metų silpnai laikėsi.

Szauliai. Nekoks J. Janavi-czia mirdamas paliko 1000 r., kaipo stipendiją dėl einanczių Szauliuose į mokslą vaikinių. Randas, užvirtydamas tą sti-pendiją, pridurė jogiai vaiki-arnas ans gali buti katalikiszko arba pravoslavno tikėjimo.

Suvalkuose ketina uždėt draugystę gaspardorystės, prie kurios busent atskiri szaka paszvesta del moterų.

Varszava. Numirė czionais szionis dienomis nekoks An-tanas Veiveger, pedagogas, kurs liki pabaigai gyvenimo dirbęs ant sustatymo žodyn-o lenkiszka-lietuviszko.

Kauno vyskupystėje szia nedėlią atsitiko szitokios per-mamos kunigų: Naujai iszven-tyti kun. Antanas Malevskis paskirtas už vikariuszų į Lin-kavą; kun. Adomas Gelzimis kvietavon, kun. Juozas Sznapstis į Szenbergą.

Perneszi parabeszcziai: Kun. Benedktas Garabeszczia isz Naujų Varnių į Butkiszkis ir kun. Antanas Kazulevicia isz Pobuiszko į Kontantus.

Iszėjo isz Spaudos kalendo-rius ant 1901 metų iszduotas katalikiszkos labdaringos draugystės Peterburge (Rzym-sko-Katoliekie tovarzystvo do-broczynnosci*) kuriame terp kitų naudingų ir interesuojan-čių straipsnių randasi apra-szymas apie gyvenimą ir dar-bus Žemaczių vyskupo Motie-jaus Valancezausko, paraszytas kun. A. Dambraucio, profeso-rius Petrapilės dvasiszkos se-minarijos, teipogi didėi aky-vas straipsnis kun. J. B. Pran-cicio po angalvių „Keliuon po Siberiją“.

Jeigu kas norėtų turėt mi-nėtą kalendorių, kurs kasztuo-ja tikt 30 kapekių, tēgul atsiz-szaukia pas užveizdą Draugystės po N 32—34 Nevskij Pr. Peterburge, arba į knyž-ona Gebetnerio ir Wolf, Var-szavoje. Krakovskie Przedm. N. 15.

Pasakos.

Buvo toks žmogus, jis turė-jo tris sunus: du iszmintingu, o vieną kvailą. Sako tie su-nus: „ką mes pas tavę veiksime? eisim geriau į sviatą!“ Iszėjo jie: ejo-ejo, priejo giria. Eina per tą giria, priejo jie vario kalną; tiedu broliu sako: „reik imt to vario“, o tas kvai-lasis: „ką czion imsi; eime to-liaus, rasim geriaus.“ Toly beedami priejo sidabro kalną; tiedu broliu tą varį padejo, emė sidabro, kiek pakėlė. Eina toliaus, priejo aukso kalną; tiedu tą sidabro padėje, emė aukso, kiek tik pakelt galejo. Eina dar toliaus, rado deimant-to kalną; tiedu broliu padejo tą aukš, o pasiėmė deimanto kiek tik pakėlė! Dabar tie iszmintingieji sako: „jau mes eisim namon“, o tas kvailys: „o az eisiu dar toliaus“. Prie-ėjo jis pagiriję tokią grintelę be langų, pilną mėslių; jis į-ėjo į vidų, aslą iszszavė, langus sutaisė, lovą paklojo, berze-liais iszskaisė, kvietkoms isz-barstė, o pats palindo po lova — žiūrės, kas czion bus! Pa-reina milžinas nuo kiek mastų didumo, žiuri kad niekad teip nebuvo, sakąs: „kas czion yr?“ — jam labai patiko. „Jei se-nas — sako — busi mano tė-vu, jei sena moteriszė — busi mano motina, jei jaunas — busi mano broliš“. Tas atsi-liepė: „asz“ — „N-o kur tu?“ — „Czion po lova.“ — Lysk-szen — tas iszlando. „Na da-bar — sako — kad tu mano teip grazią grintelę iszskaisėi, tai tu busi už tikrausį broli!“ Milžinas, kaipo broli, pavadi-no jį valgt: patiesė abrusą ir sako: kad czion man būtų gert ir valgt!“ Isz to abru-so rados visokių valgių ir gė-rimų; jiedu pavalgė, atsigerė. „Dabar — sako milžinas — eiva, asz tau parodysiu savo gerą.“ Nuvedęs parodė jam tuos kalnus: „ale — sako — sako kas czion yr, kad nuo czion imta, czion padėta; o deimanto suvisai nēr? Tu czion pabuk, o asz vysiu atimt! Sako jam tas kvailys: „asz tau pasakysu tikrą teisybę kaipo broliui — mano broliai nune-

szė“. — „Na, kad tavo broliai, tai tegul jie vartoja ant gerol Dabar eiva, asz tau parodysiu kapines; kaip katras pima mirsvia, tai czion pakavot... Ale atsiduso tas kvailys; klan-sia milžinas: „ko tu teip atsi-dusi?“ — „Ką asz neatsidu-siu! Kad tu numirtum, kada asz, toks vabalas, tau tokią di-delę duobę iszkascziau ir toki didelį kapą supilecziau?“ Milžinas sako: „na, tai gerai — asz pats sau iszkasiu“. Tas pasiėmė spatą, griebė kelisų — jau duobė parengta. Dabar — sako — ale kaip asz tavę už-kascziau toki didelį? — „Na, tai manę po biskį, pakol gyvas dar, kask!“ Atsistojo milžinas į duobę, o szits — kast! Už-kasė jau tą milžiną iki kelių: „na dabar ar galėsi iszlipti? Tas milžinas, kaip szoko — iszszoko, o tas kvailys jam sa-ko: „na, tai kad tu iszszoki, tai kada asz tavę galii už-kast?“ Tas milžinas vėl stojo ant dugno, tas vėl — kast, tai kast! Užkasė jį iki pažastų: „na, — sako — dabar iszszok! jau milžinas iszskoti negali, jau tik krokia. „Dabar jau tu iszlipt negali, o asz atkasi ir tave negaliu; kojas tavo kir-mės graužsz, o galvą — mu-sės: jau szieip, ar teip, tu bro-jan, nelaimingas — asz tavę, geriau bus, visai jau uzkasiu.“ — „Tai uzkask!“ Szits tuojas tą milžiną ir užvertė žemėmis, uzkasęs sulygino, sumindžiojo, padarė didelį kapą, kad pa-žym būtų, — ir parėjo į tą grintelę. O tas milžinas dar jam buvo parodęs tokią mės-ną, kad isz tos mėsnos ties iszeidavo kareivių, kiek norė-davo ir vėl galedavo juos at-gal suvart. Pasiėmęs tas kvailys tą abrusą ir tą masz-ną, eina į tėviszkę. Parėjo; kur tas jų butas stovėjo, jau iszbudavotas dvaras: kaip tie jo broliai parneszė deimanto, tą deimantą pardavė — pas-tatė dvarą. Tėvas jo o už duoda valgt, gert — o jam lango ubagu sėdėjo — jis tuos valgius per langą iszmetė uba-gams. Tėvas sako: „nemesk jiems, nes jie sotus“. — „N-o ar tau gaila? asz tau galii geresnių valgių ir gėrimų duo-ti!“ Patiesė abrusą ant stalo: „abrusė, kad czion man but valgių ir gėrimų geresnių, kaip karalius valgo!“ — tuo-jaus ir stojo ant stalo. Jie sau pavalgė, atsigerė, paskui tas kvailys klausia savo tėvo, sa-ko: „ar tu nori karaliu buti?“ Tėvas atsakė: „kodėl norėcziau — szitiek žmonių manęs klausytų!“... Tuojaus suraszė gramatas pas tris ka-ralius, kad stotų ant vainos: jau tiems nēr kas daryti — tur stot! Susirinko tie karaliai su karumene ant iszrinktos vietos — tas kvailys kaip pradėjo leist isz tos mėsnos ka-reivius, kaip pradėjo lyst — iszlando tokią daugybę! Pamuszė tuos tris karalius, atė-mė nuo jų žemes, padarė savo tėvą karaliu. O koks ten buvo balius bei linksmybės! Szokau, gėriau, uliavoju; pa-sigirės atsiguliau į pakulas, užmigau; kaip pradėjo isz ar-motų szaudyti — griebė paku-lę pleistkui ir manę su paku-loms įkiszo į armotą, tai kaip szovė, ir atsšovė czion, kur ir dabar sėdziu. (A. Berteszka isz Ozkabalių.)

Buvo vienas žmogus butel-ninkas, jis turėjo vienturtį su-ny. Kada jau tas jo tėvas nu-mirė, sako sunus: „ką asz czion veiksiu — eisiu į sviatą!“ Nuėjo pas vieną ukiniką, su-sidėrijė per berną, prataravo pas jį tris metus, užmokesnio gavo skpektaitę su duonos kampeliu — eina jis sau tolyn. Bekeliudamas sutiko tokį se-nuką — atidavė jam duoną su skpektaitė, o tas senukas — o tai buvo Dievas — davė jam

tokią dudutę. Eina jis su tai karalius reikalauja piemens prie galvijų. Atėjo pas kara-lių, sako: „ar neprimtum ma-gė ne per menį?“ Karalius sa-ko, kad „nė viens piemuo ne-izsgano — vis prapuola kas dien po kelis galvijus, tai ir tu prapuol“. Liko pas kara-lių. Ant rytojaus iszginė kai-minę galvijų, gano pagiriję. Ale ten po kalnų stovi didelė akmuo, isz po to akmens isz-lindo vienakis milžinas, paėmė kelis galvijus — nusivarė į urvą po akmeni. Žiuri, kad katros b jau negerai, jau praganė ir jis — eina paskui į tą skylę. In-lindo į tą urvą, ejo-ejo — rado tokią karalystę: didelės pievos piemiese daugybę galvijų gano-si! Klausia tas milžinas: „ko tu czion vaikszejoji?“ Sako: „ponuli, ar nenorėtum szokt — asz tau pažaisiu?“ — „Kodėl ne!“ Tas emė dudot ant tos dudutės, o milžinas — szokt! Beszokdamas paislo, parpuolė, o tas piemuo, prisitaikęs, isz-durė jam su kuolu akį — už-muszė ir iszsvarė didelę daugybę galvijų; sako karaliui: „netik-klą nepraganiau, ale dar tave daugiau praginiau“. Karalius pamatęs dyvyjosi dideliais dy-vais, kad jis tiek galvijų par-ginė. Ant rytojaus, žiuri isz-tų karį vejas, jis pavėjęs į laukus iszginė — gano. Ale vėl isz-nai po akmens pakalnėje iszlando rot kelis galvijus ir nusivarė į ur-vą po akmeni. Szits vėl eina paskui į tą skylę, o įlindęs ra-dovė tokią karalystę ir pie-vose ganantės galvijus. Klau-sia milžinas: „ko tu czion vaikszejoji?“ Sako kerdzius: „ar nenorėtum szokt?“ Jis tu emė jam dudot, tas milžinas — szokt! Szoko — szoko lie-ziuvi iszskiszes, paislo — par-puolė, o jis prisitaikė vėl jam tą akį iszšūrė, užmuszė jį ir, užsiėmęs iszsvarė visus galvi-nius. Parginė namon, sako ka-liui: „nepraganiau savo, ale įlindo daugiau praginiau“. Ka-ralius iszėjo pažūrėt — pilnas dvaras galvijų! Trečią dieną aj vėl žiuri, isz kur vejas — pa-veji iszginė į laukus, gano ta-sau — ogi iszlanda isz po ak-mens dar didesnis milžinas su (G) viena akia kaktų, kita — pa-kanzj. Užsiėmė tas milži-nas jo galvijų daugelį — nusi-varė, o jis vėl paskui į tą sky-lą įlindo, rado tenai karalys-tę — didelės pievos vaiks-zzejojant daugybę galvijų! Sa-ko tas milžinas: „ogi ko tu czion vaikjojiesi?“ Sako tas milžinas: „ar nenorėtum tu szokt?“ — ir emė dudot, o tas milžinas — szokt? Szoko — szoko, paislo, kad ne ko-ji, ne rankų negali pakelti, parpuolė ant žemės, o szits priėjęs vėl iszdurė akis o už-muszė ir tą milžiną, iszvarė visus galvijus isz ten. Par-ginė namon — jau nelenda ant dvaro galvijai; sako ka-raliui: „jau praginiau daugybę galvijų“. Karalius isz-žjęs pažūrėjo, kad jau nelenda ant dvaro galvijai, sako: „kad tu teip iszganėi, tai turi but mano žentu“ — ir tuojaus ap-vezėjo jį su savo duktere. Ale nežilgo szaukia kits karalius ant vainos. Karalius bėdavoj-į savo žentą,

Budrys.

Pabaiga.

Zingeidu buvo baronui, kaip sena galėjo būti giminė žmogaus, kuris ir nelaimė turėjo tiek puikybės, kad nenorėjo priimti amžinos nuo prancūzų tautos, ne duonos nuo bretoniško bajoro?

Budrys išvedė savo giminę nuo Palemono, kuris išvedė liuosus graikų žmones į tolymus žiemius, gelbėdamas juos nuo jungo Aleksandro Makedonizsko.

Baronas didei nudžiugo, pribėgo prie svečio ir apkabino jį. Pirmu syk savo gyvenime sutiko žmogų lyg sau gimimui; užlaikė jį savo namuose, vaizsino ir džiaugėsi.

Baronas dar nevertė jį laikyti farmą uždyka, bet numusė mokėstį, pavėlėjo medžioti po visus savo miškus ir liepė knotankiausiai lankyti jį, kaip savo gimnaitį. O kad buvo gimnaitis, neabejoti negalima, nes abudu paėjo nuo vienos prabotybės — praitės teip miglotos ir tamsios kaip juodas debesys.

Budrys iš Vilijos Lankos atrado dardar draugą ir pagelbą. Baronas dalinosi su juom visais smagumais savo gyvenimo, nusizėmimo net ant tiek, kad nesigėdijo įžengti net į gręžnią farmos, kurią dar liepė vadinti Chateau de Budrys Užlaikęs svečią kelias dienas pas savę, farmą liepė apipilti siena, pabudavojo nuleidžiamą tiltą, boksą, ant kurio izskabino savo ir Budrio vėliavas.

Baronas turėjo dukterį videnturę, buvo jis nasziū, o videnturė buvo didžiuliu jo turtu — ji bus vienatine įpėdine vardo ir didžiū turtu barono iz laikų Julijaus Cezario. Irena bujo jau paugus. Baronas izrinko jai draugę, biednā bet augstos giminės nasziū. Abi mergaitės norėjo gerai izmokinti. Mokslas ējo pamažu po priežiura senio l'abb'e, dvaro kapeliono, ir dviejū seserū norbertankū.

Irena buvo mergaitė gyva, linksma, smarki ir visai daili, mokinosi spazėjai; draugė vos spējo slinkti paskui ją mokslė.

Mokintojos ir l'abb'e greitai izsėmė szaltinius savo izminties. Irenai atėjo įstabus noras mokintis anglizskai; niekas Bretanijoj tos kalbos nemokėjo, o baronas nuo laikų Edvardo III labai neapkęt anglų.

Sunku tad buvo užganėdinti Irenos norai. Kartą baronas pasiskundė tame dalyke Budriui. Lietuvis, sąjaušdamas prietelio nusiminimui, prizadėjo suteikti pagelbą. Kelias dienas jisai svarstė ir ant galo nusprendė... pats mokinti baroniuė anglizskos kalbos.

Kad apie tai pasakė baronui, tas neapkomai nudžiugo ir dėkavojo savo prieteliui už tokį jo pasisventimą. Irena, dazniūjus, kad mokės anglizskai, net szokinėjo iz džiaugsmo, o net apsikabino savo busiantį mokintoją ir pabucizavo jį abudu veidu.

Mokintinė sekėsi, mokintojas netingėjo ją mokinti. Neperejo nė metai, o Irena jau kalbėjo anglizskai teip liusiai kaip ir mokintojas; dainavo anglizskas dainas, kurios buvo karzygizskos, labai puikios. Aizskino jas tėvui, o barona per tas dainas net simpatiją igavo dėl anglų, teip sąjaušminga apdainuojančių meilę ir karzygių pasisventimą.

Budrys dar metus buvo Bretanijoj; baroniuė užaugo, pagrodėjo; Budrys tuom tarpu gavo nuo motinos pinigų ir laizskus, szaukiančius kuoveikniausiai grįžti į Lietuvą, kad priez mirsiant nors vieną sują galėtų palaiminti.

Ant tos žinios visi barono rumuose labai nuliūdo. Sunyko nabagas baronas atiskirdamas su draugu, net miegot negalėjo. Ir neįstabu, per pusę amžiaus vos sulaukė lygio sau draugo ir dabar, teip greit reikėjo vėla skirtis! Atėjo paskutinė valanda atsisakymo. Budrys visai veikimo mielus bretoniecius, baronas su duktere ir visa savo svita palydėjo Palemono aiņų už rubežiū savo valdybū braukydamas net skverbianzias iz akių aszaras.

Nė videnturės glamonėjimas, nė medžioklės, nė anglizskos dainos negalėjo nulinksminti barono po izsvaziavimo draugo. Chateau de Budrys užlaikė visus atminimus hetuviū, tankiai jieszkėjo suraminimo nuvaziavęs į tą farmą. Irena, kol buvo kudiuku, užteko jai naminės mažos draugijos, bet užaugus užsimanė pamatyti dangian svieto. Baronas, visados pildantis jos norus, pirmu syk dabar pasipriėzino, bet neilgai galėjo priezinti. Irena liudnuo ir dusąjaimais pergalejo tėvą, ir jis tuojaus liepė surengti viską į kelionę. Nuderėjo nuo duktes tik tiek, kad nevažinos į Paryžiū, nes ten, pagal jį, buvo lizdas politizskų nusidėjimū...

Nutarė tad keliauti Prancuzijos pakraszejais, aplenkdamis miestus, pagarsėjusius bedievyste ir sukompromitutuus kruvinuoj revoliucijoj.

Su penkais prigrystais visokių daigtū vezimais, su asztuomlika tarnų leidosi musų baronas į kelionę ant visos pusės metų. Tokiu budu po kiek laiko baronas atsidūrė Havre ir sustojo prie vieno puikiausio hotelio. Hotelį tą buvo užėmęs jau tulas anglas, kurs nepaisant barono piktnumo ir keiksmo neatsitrakė iz hotelio. Baronas tad turėjo jieszkoti vietos kitur, kuriū suradęs užsidarė ruimnos prisjėgęs, kad nė kojos per slenkstį nekels, nes kitaip galėtų susitikti kokį angliką ir užsidegime papildytū dar kokią nekonekvenciją!

Vargšė Irena jautėsi visai viena. Baronas asztrai užlaikė etiketą, nedaleisdamas dukteriai nė vieno žingsnio padaryti, kuris suteptų garbę barono nuo Julijaus Cezaro laikų. Mergina vienog mokėdavo iszpraszyt tėvo visko, ką tik jai fantazija siulė. Jijė su savo drauge Anele ir kuknios užveidėtoja ne veltui lauzė galvas. Irena norėjo pažinti svietą; geidė pasirodyti su savo anglizska kalba. Matydavo jį per savo langą slankiojančius Havro gatvėms iszblizskusius anglikus, liesas anglikes, svajojo apie juos ir pasiryzo susipažinti su jais.

Kalbėjo jį baronui, kad nuolat užlaikyti ceremonijas negalima. Baronas, nesuprantantis vertės žmogaus, be baronystės, nedavė savę perkaltbė, bet pagaliaus Irenai su draugės paveljio iszeiti ant ekskursijos, igraudines pirm to, kad užsilaikytū incognito, neiszduduotū kuom esą. Nudžiūgus Irena tuojaus pradėjo nandotis tuom paveljimu, nemažai stebėdamasi, kad sutikti anglikai, nors gerai girdejo jos anglizką kalbą, visai to nepaisė. Pagaliaus jį susipažino su tuomomis anglikėmis. Kadangi anos sunkiai kalbėjo prancuzizskai,

— „Na, kad tavo broliai, ir tegul jie vartoja ant gerol dabar eiva, asz tau parodysiu apines; kaip katras pima airisiva, tai czion pakavot... Ale atsiduso tas kvailys; klausia milžinas: „ko tu teip atsilusai? — „Ką asz neatsidusi! Kad tu numirtum, kada asz, toks vabalas, tau tokią didelę duobę iszkasciziau ir toki didelį kapą supileciau? Milžinas sako: „na, tai gerai — asz pats sau iszkasciau“. Tas pa siėmė spatą, griebė kelis — jau duobę parengė. Dabar — ale kaip asz tavę ukasciziau toki didelį? — „Na, tai manę po biskį, pakol gnydar, kask! Atsistojū milžinas į duobę, o szits — kast! Ukase jau tą milžiną iki kelio, „na dabar ar galėsi iszlypti? — Tas milžinas, kaip szoko — iszkasko, o tas kvailys jam sako: „na, tai kad tu iszkaski, tai kada asz tavę galiu ukast? — Tas milžinas vel stojo ant dugno, tas vel — kast, ta kast! Ukase jį iki patasty, „na, — sako — dabar iszkaski, jau milžinas iszkoti negali, jau tik krokia. „Dabar jau tu iszlypti negali, o asz atkast tavę negaliu; kojas tavo kimeš grauzės, o galvą — mesės; jau szep, ar teip, tu broli, nelaimingas — asz tavę geriau bus, visai jau uzkas... — „Tai uzskak! Szits tuojaus tą milžiną ir užvertė žemėms, uzkasęs sulyginio, sumindžiojo, padarė didelį kapą, kad pazyrim butų, — ir parėjo į grintele. O tas milžinas dar jam buvo parodęs tokią masnā, kad isz tos masnos tie iszeidavo kareiviu, kiek noravo ir vel galedavo į juos pagal svaryt. Pasiėmęs kvailys tą abrusą ir tą masnā, eina į tėviszkę. Parėjo kur tas jū būvas stovėjo, isz budavotas dvaras: kaip tejo broliai parnesė deimantą, ta deimantą pardavė — paratė dvarą. Tėvas jo duoda valgyt, gert — o o lango ubagu sėdėjo — jis valgius per langą iszmetė dvarams. Tėvas sako: „neįėjams, nes jie sotūs“. — „Ar tau gaila? asz tau galiu puresniū valgių ir gėrimū dėti! Patiesė abrusą ant stalo, „abrusė, kad czion man valgių ir gėrimū geresniū kaip karalius valgo! — ta jau isz stovo ant stalo. Jė pavalgė, atsigėrė, paskui kvailys klausia savo tėvo, ko: „ar tu nori karaliū? — „Tėvas atsakė: „kodėl norėciau? — szitiek žmanėms klausytū... — Tuoj surasė gromatas pas triū ralius, kad stot ant vėjų, jau tiems nė kas daryti — stot! Susirinko tie karaliūs su karumene ant iszkavietos — tas kvailys kaip dėjo leist isz tos masnos reivius, kaip pradėjo isz iszlidino tokią daugybę muszė tuos tris karaliūs, o mē nuo jų žemes, padarė tėvą karaliū. O koks buvo balius bei linksmai Szokau, gėriaus, uliauoju, sigėręs atsigiliau jį pakū užmigau; kaip pradėjo isz motų szaudyt — griebė pilų pleistukui ir manę su pilom įkiso į armotą, išszovė, ir atszovė czion, ir dabar sėdžiū. (A. Bertesz iz Ozkabalijū.)

karalius szaukė ant vėnos; tas vėl atėjo su trečiu milžinu žirgu, visus isztempė, ale viens kareivis jam įkrito į galvą, o tas karalius su skepetaitė surizo jam galvą. Parėjo jis dabar namon, atsigulė ten, kur jo pati buvo, — serga. Kada tėvas parėjo isz vėnos, toj jo pati, nuėjus pas karaliū, sako: „eik žiūrėk koks tavo žentas“. Karalius atėjęs žiūrė, kad guli: perkirsta galva — nepažįsta, ale pažiūrė ant skepetaitės, kad galva varisizta jo skepetate, kad galva varisizta jo skepetate, kad katros buvo vardas pravardė karaliū, tada jis dazinojo, kad jo žentas vis tai užvajavo; tuojaus jį padarė karaliū! Po tam kokios ten buvo linksmybės, koki baliai! Ir asz ten buvau, geriau — valgiau, burnoj nieko neturėjau — per barzdą varvėjo. (A. Berteszka iz Ozkabalijū.)

Kitą kartą Sziaulijū bažnycio varpai buvę labai dideli: vienas buvęs vardu Jonas, antiras — Kundrotas. Kaip kitą kartą czim Zuvėdai (Svedai) buvę, tai tą Joną norėjo iszvežti į savo krasztą; kaip vėk nepraganiau, ale dar ir daugiau parginiau“. Karalius pamatęs dyvyjosi dideliais dyvais, kad jis tiek galvijū parginė. Ant rytojaus, žiūrė isz kur vėjas, jis pavėjui į laukus iszginė — gano. Ale vėl isz po akmens pakalnėje iszlidino dar didesnis milžinas; užsiėmė kelis galvijus ir nusivarė į urvą po akmeniū. Szits vėl eina paskui į tą skylę, o ilindės rado vėl tokią karalystę ir pievose ganantės galvijus. Klausia milžinas: „ko tu czion vaikszejioji? Sako kerdžius: „ar nenorėtum szokt? — Jis emė jam dudnot, tas milžinas — szokt! Szoko — szoko lieziūv iszkiszęs, pailso — parpuolė, o jis prisitaikęs vėl jam tą akį iszdurė, užmuszė jį ir, užsiėmęs iszsvarė visus galvijus. Parginė namon, sako karaliui: „nepraganiau savo, ale vėl daugiau parginiau“. Karalius iszėjo pažūrėti — pilnas dvaras galvijū! Trečią dieną vėl žiūrė, isz kur vėjas — pavėjėni iszginė į laukus, gano sau — ogi iszslenda isz po akmens dar didesnis milžinas su viena akia kaktoj, kita — pa kauszij. Užsiėmė tas milžinas jo galvijū daugelį — nusivarė, o jis vėl paskui į tą skylę ilindo, rado tenai karalystę — didelėse pievose vaikszejiojant daugybę galvijū! Sako tas milžinas: „ogi ko tu czion valkiojiesi? Sako tas milžinas: „ar nenorėtum tu szokt? — ir emė dudnot, o tas milžinas — szokt! Szoko — szoko, pailso, kad nė kojū, ne rankū negali pakelti, parpuolė ant žemės, o szits priėjas vėl iszdurė akis o užmuszęs į tą milžiną, iszsvarė visus galvijus isz ten. Pargynė namon — jau nelenda ant dvaro galvijai; sako karaliui: „jau parginiau daugybę galvijū“. Karalius iszėjęs pažūrėjo, kad jau nelenda ant dvaro galvijai, sako: „kad tu teip iszganėi, tai turi buti mano zentu“ — ir tuojaus apženijo jį su savo duktere. Ale neužlgo szaukia kits karalius ant vėnos. Karalius bedavoją į savo žentą, sako: „jau bus negerai — tai reik eit ant vėnos“. Sako žentas: „pažūrėsim, kas ten bus“ — ir iszėjo. Jis nuėjo tiesiok po tuom pirmu akmeniū į urvą, pasimė to milžino žirgą su ginklu, ir atėjo į vaina; atėjo, anuos visus sumynė su tuom žirgu, iszkirtio; pats nuėjo, žirgą vėl ten pastatė, o pate parėjo namon. Karalius nežino, kas toks užvajavo; ale ne po ilgąm szaukia jau kits karalius ant vėnos. Tas žentas vėl su antru milžinū žirgu sumynė visus. Ne po ilgąm trečias

karalius szaukė ant vėnos; tas vėl atėjo su trečiu milžinu žirgu, visus isztempė, ale viens kareivis jam įkrito į galvą, o tas karalius su skepetaitė surizo jam galvą. Parėjo jis dabar namon, atsigulė ten, kur jo pati buvo, — serga. Kada tėvas parėjo isz vėnos, toj jo pati, nuėjus pas karaliū, sako: „eik žiūrėk koks tavo žentas“. Karalius atėjęs žiūrė, kad guli: perkirsta galva — nepažįsta, ale pažiūrė ant skepetaitės, kad galva varisizta jo skepetate, kad katros buvo vardas pravardė karaliū, tada jis dazinojo, kad jo žentas vis tai užvajavo; tuojaus jį padarė karaliū! Po tam kokios ten buvo linksmybės, koki baliai! Ir asz ten buvau, geriau — valgiau, burnoj nieko neturėjau — per barzdą varvėjo. (A. Berteszka iz Ozkabalijū.)

Pajieszkojimas.

Pajieszkau savo susiedo Francizskaus Gezo, paeinancio isz Balandizskaus sodos, Vainutu par. Kauno gub. Raseiniū pav. 2 metai atgal jis gyvenė ant 59 ulycozios, Chicago, Ill. Jeigu kas žinotū kur jis gyvena, meldžiū duot žinia, nes turiu svarbū reikalą jį, arba jis pats jei kur radasis.

Kaz. Stulga, 3224 s. Morgan st. Chicago Ill.

Pajieszkau savo brolio Jono Krencaus, paeinancio isz Kauno gub. Raseiniū pav. Kaltinenū valszejiaus ir parafijos. Meldžiū atsisaukt nes turiu svarbū reikalą, arba kas kitas jei žinot jo adresą.

A. Krencius, 708 s. Canal st. Chicago Ill.

Katalikų agentai.

kurie turi tiesą rinkti apgarsinimus, prenumeratū nuo skaitytuojū, priimti neti orderius ant visokiū drukozizskų darbū ir teip toliaus yra szie: New Philadelphia, Pa. ir apielinkėj mus agentas yra

P. M. Matuleviczius, Jonas Klusas, 4706 Melrose St. Frankford, Philadelphia, Pa. Riventon, Ill. mus agentu yra p. Alex. Kroskintis. Pittsburgue mus agentu yra J. Grajauckas. Chicago Hights, Ill. mus agentu yra J. Kuszleikis.

Temykit, Lietuviai!!!

Nuo szio laiko paleidžiam žodynėlus kopijuosiai, idant kiekvienas Tautietis galėtų nusipirkti, ir davęs apsidaryti kizzenėje nesizdomas pasidaryti kada jau prireikia kokiožodžio, rigidū turėtu. Lietuviszkai Anglizskoj gaus už 70c. Anglizskai Lietuviszkai už 30c. abudu už dolerį. Kas noritū pirkti nesuliztus abu gaus už 80 centū. Raszykit pas

Rev. P. Saurasaitis, 34 John street, Waterbury, Conn.

Irena užkalbino jas anglizskai; bet koks jos buvo nusistebėjimas, kada pamatė, kad tos Albijono dukters pakratė galvomis ant ženklų, kad nieko nesupranta. Irena netikėjo joms, tvirtinancioms, kad kalba, kurioje į jas atsisaukė, visai nė nepanasai į anglizską.

Kas gi tai butū do kalba, kurios ją iszmokino Budrys? O kalba ta ir grazi ir turtinga. Jau gal tos ponios nėra tikromis anglikėmis! Nieko apie tai nesakius baronui Irena vakare iszėjo sau su savo draugėmis ant marių krasztu pasivaikszejoti. Budrio mokintinės, sustoję netoli kuopos dirbanczių vandenij žmonių, pradėjo garsiai kalbėtis anglizskai, skųsdamosi ant savo juodos dalios, kuri neduoda progos susitikti su tikrais abglikais, su kuriais galėtų kalbėti ir dainuoti gražias daineles apie meilę. Irena uždainavo vieną liudnā dainele žiūrėdama į neizmieruojamą okeano platumą. Kada teip sau dainuoja bretonka, isz vandenus iszeina žmogus, augstas, idegęs saule, bet dailus, stoja priez Ireną, ir atsiszaukia susigraudines suprantama kalba:

— Dėl Dievo! sakyk, sakyk, mergele, ar esi burtinike, užklydusia net ant Atlantiko krantū, ar isz tiesų esi mano vientaute nuo sidabrinių Vilijos krantū? — Garbė Dievui! — susukc bretonka — radau nors vieną tikrą angliką, kurs manę suprato! — Ir net delnais suplojo abi merginos. — Dėl Dievo, miela lietuvaitė, vietoj jieszkot anglikū paduok ranką lietuviai, savo tautieciui. — Kaip tai! tamista neesi anglikū? — Asz esmi lietuvys! — Asz prancuzizska bretonka. — Kas tavę iszmokino lietuvizskai? Ar buvai gal kada terp mus laukų ir miszkū? — Dabar dar pirnu kart iszvaziavau isz savo tėviszkės, o szios kalbos, kuria dabar kalbame, manę mokino augstos kilmės žmogus, aiuis graikū karalius Palemono, kurs apsištojo žiemėjū Europoj. Jis sakė, kad tai anglizska kalba.

— Kaip vadinosi tas žmogus? — Petras Budrys. — Kas? Budrys?... Mano tikras brolis?! — Ir asz ikziol nepatėjau tokio panaszumo tamistos į poną Budrį! — tarė mergina. — Bet asz pykstu, labai pykstu ant jo, jis manę prigaudinėjo. Kalba szii yra labai daili, asz labai myliu dainuoti daineles... bet dėlko jisai nepasakė, kad tai yra kalba Palemono? — Tegul jį Dievas sudija, daili panele, bet jis gerai užsitarnavo priez Dievą, idėdamas į tavo burną tą dailią kalbą Palemono, Gedimino, Mindaugo! — Kaip tai? nė vienas isz tų kunigaikszių nebuvo angliku?... Visi buvo teisingais žmonėmis, dideliais kariautojais, bet prekėjais, kaip anglikai, nebuvo. — O-o! Na dabar tai jau nepyksiū ant tamistos brolio už jo prigavimą. Mano tėvas labai nudžiūgęs, jeigu tamista atlankysi jį.

Jonas Budrys nelaukė antro užkvietimo. Suriktavo darbininkus, paskirstė darbus ant rytojaus ir nuėjo persirengti. Baronas baisiai nobodziavo. Jau visa szejmyna pasirengus buvo prie arbatos, kada tarnas pravėrė duris ir tarė: — Monsieur Jean Baptiste de Bidry de Vileikos Lanka, gentilhomme de Lithuanie!

Baronas paszoko ir pribėgo prie svečio. Tada Irena paaiszkino, kad tai Petro tikras brolis. Iszgirdęs, kad tai to paties Palemono garbingas kraujas, baronas apkabino svečią labai jausmingai. Baronas tada jau nesiskubino isz Havro, už ką Jonas labai jam buvo dėkingas, nes jisai isz kart ismylejo į gražiū bretonką. Toliaus, gavęs pavelijimą nuo Irenos, Jonas atidengė savo mirus baronui.

Tas meiliai iszslaukė Budrio ir nesipriėzino. Nenorėdamas vienog peržengti senovizskų įprociū, reikalavo visas formalizskas ceremonijas atlikti savo rumuose. Pirmiausiai reikėjo siųsti pasiuntinius, o paskui iszkilmingai turėjo atvažiuoti pats jaunikis. Baronas dar iszsidėrėjo, kad žentas dar žentas po jo smert turės priimti visus jo titulus drauge su turtais ir vardu dėlto, kad neiszdiltū garbingas barono vardas Bretonijoj.

Liko tada užganėdinti jaunieje ir baronas. Baronas tuojaus sugrįžo namo prirengti rumus dėl busiancijos iszkilmės. Neužlgo paskui pribuvo pasiuntiniai, atplaukė jurėmis ant laivų, apkaiszytū vėliavomis su herbas Budrio, Palemono aiņio. Baronas labai iszkilmingai priėmė pasiuntinius. Už asztuniū dienū dar iszkilmingiaus pribuvo į iliuminuotus rumus iszklotu geleimis keliu Palemono aiņis. Už sąvaitės buvo szliubas ir Budrys pradėjo valdyti pusę barono turtū.

Neužlgo jisai igijo daug prieteliū tarp bretonizskos bajorijos, Irena kas kart jį daugiau mylėjo, Budrys buvo laimingas. Apart to dar buvo proga atlankyti savo tėvynę. Irena norėjo pamatyti senus miszkus ir savo vyro tautiecius. Baronas ir tam nebuvo priezingas; palaimino ant kelio ir zadėjo net ir pats kada atlankyti tą krasztą. Nepaisant pertekliaus Bretonijoj Budrys vis negalėjo užmirsztū savo gimtinės szaleles.

Nuvaziavus ir Irena pamylejo savo vyro tėvynę, o Budrys, pasidarbavęs ant Vilijos krantū, vėla igijo daug prieteliū. Liko iszrinktas nėt į vyriausybe.

Kada už 10 metų po sugrįžimo į Lietuvą liko iszrinktu marsalku savo pavieto, ir danesėz apie tai baronui, tas nežinojo nė ką daryti isz džiaugsmo. Tokį augstą urėdą užima žentas! Žinojo jisai, kad Prancuzijoj yra daug visokiū urėdų: didysis konetabl tai reiszkia jau labai augstą vietą, bet marechal de la noblesse (bajorijos marszalkas) rodėsi baronui, kad tai urėdas tiktai tyčia szvertas dėl Palemono aiņio. Kada linksmas sėdo ant augstos kedės, norėdamas su visais sau žmonėmis pasidalyti taja linksmybe, liko užmusztas apoplekcojis, o visus savo turtus ir titulus isz laikų Julijaus Cezaro paliko Palemono aiņiu.

Draugyszių reikalai.

Dr. Saldžiausios Szirdies V. Jėzaus 23 d. kovo vakare eis prie Vėlykinės iszapizinties, o 24 kovo ryte 7 valandū turi pributi su zenklais ir baltoms pirsztinaitėms į bažnytinę salę, isz kur in corpore eis prie Komunijos. Kurie dar neturi korcuzikių, atsiszaukit prie antrojo sekretoriaus, Antano Ezerkio. Komitetas.

Gvardijos D. L. K. Vytauto sąnariai, turinti uniformas: tesurenka 23 d. Kovo (subatoj) 1900 m. pusiau asztuntą valandū vakare ant Bažnytinės svz. Jurgio salės dėl pasimokinimo musztros. Kapitonas J. Dychaviczia.

Balius! Balius!

Szirdingai užkvieciaime atsilankyt ant mus ANTRŲ PUIKAUS BALIAUS, surengto Jaunū Amerikos Lietuviū Pasilinkiminio Klubu, ant Frelheiti Turner Sales, 3417 South Halsted Street, Nedelioj, 14 d. Balandzio 1901. Praslės 4 val. po pietū, Izanga 25c. Muzykė po vadovyste profesoriaus Kiefer. Po Grand March dvi valandas merginos szokės vyrus. Bus duodami puikus programai ant iszėjimo Grand March. Ateikit visi ant mus pasilinkiminimo. Su guodone. KOMITETAS

Balius!

Draugystė vyskuo M. Valanczauko laikys savo baliū bažnytinėje Sv. Jurgio parapijos salėje 21 d. Balandzio (April), 1901, ant kurio grajūs puiki muzykė. Ant pasilinkiminio užkviecia jaunikaizius ir paneles, vyrus ir moteris atsilankyti kuoskatilngiausiai. Komitetas.

Temykit Lietuviai!

Paskolinimo ir budovizmo draugystė po vardu Keustezio No. 1 nuo czetvergo (21 d. Vasario 1901) pradėjo pardavinti akcijas 8 serijos. Norinti pristoti prie tos draugystės gali ateiti ant susirinkimo ir prisiraszyti. Norinti pasikolinti pinigū tegul atsiszaukia po adresu, kur laikomi yra mingai į augszciaus minėtą draugystę; 3301 Auburn Ave. Chicago. Sekretorius K. Pocius, 925, 33rd Str. City.

NAUJAS LAIKRASZTIS.

Philadelphijoje, Pa. pradės iszleidineti naujas laikrasztis po vardu: „LIETUVIS“, kuris kaszuos ant metų tikai \$1.00. Kiekvienam, kuris priduos savo adresą, siųsime 4 pirmus numerius ant paziuros, koznas todėl tegul atsiszaukia. Raszykite: ANATANAS A. JOCIS, 764—766 So. Second Str. Philadelphia, Pa.

„Zvaigzdė“

Didžiausias katalikizskai-tautizskas lietuvizskas laikrasztis. Izeina kas szetvergas. Kaszuotja ant metų \$2.00, užmarė \$2.50. Telpa „Zvaigzdėj“ puikios patrijotizskos apysakos, užimancios kiekvieną žmogū. Raszant j „Zvaigzdės“ redakcija reikia padėti tokį adresą: „ZVAGZDE“ Station W. P. O. Box 17 Brooklyn, N. Y.

W. Talarczyk,

DIPLOMATIZSKA AKUSZERKA. Gydo visokias ligas prigulincizias prie akuszerijos. 4523 S. Wood st. Chicago, Ill.

Antanas Tamborski,

Kuogeriausias Lietuviszkas kriancuzius ant Town of Lake. Siuva ir iszdirba grauziai virszikus ir moterizskos drabuzius. Atnaujina ir nudaro visokias drapanas. Darbas artistizskas ir granatavotas. 4416 S. Wood st. Chicago, Ill.

ZINGEIDU DEL SVIETO.

Tikrai pirmutinė vienatnė gydykla ant uždelidimo plaukū ant paprikusiu galvū. Slinkima plaukū į trumpa laika sudratiną, yra duota užtikrinimas (garancijė). Koznas užsigandina, kur jau tustancizams ypatū suteiki puikius, szvelnius ir tankius plaukus, ką tai iszreiszka szirdingos padekavimas. Vieta ofisu yra: 256 Grand St. ir 313 Bedford Av., Brooklyn. Norinti gauti visa rodū ir informacijas per gromatą duodasi dykal, adresokit sziteip:

The Brundza & Co. Box 2361, New York City.

